

Vestjylland (Fanø, Rømø, Ho), og som også kendes fra De Frisiske Øer og nogle steder i Holland.

Litteraturen om de skummede agre er beskedent; men princippet bestod primært i at holde marken fri for flyvesand og gennem en lang brakperiode at opbygge en næringsreserve, der blev omsat i en kort dyrkningsperiode, og sekundært i at holde dyrkningsfladen nær grundvandet. Somme synes at mene, at de skummede agre er fremkommet ved fjernelse af lyngtørv, der blev anvendt som gødning på andre marker og som brændsel. Medens de skummede agre i det nordvestlige Europa således var en relativ ekstensiv dyrkningsform, må los Navazos klassificeres som en intensiv.

Note: Tak til Dr. Loric Menanteau, der har været behjælpelig med en række oplysninger, litteratur og kortmateriale.

Litteratur & kort

Barbadillo Delgado, P. (1942): Historia de la ciudad de Sanlúcar de Barrameda, CERQM, Cadiz.

Barrio Ambrosy, I. G. del (1987): El erarenado de las marismas sanluqueñas. Sanlúcar del Barrameda – Revista de las Fiestas de Primavera y Verano 23, 5 s.

Breuer, T. (1986): Innovative Entwicklung der Landwirtschaft in Andalusien. Geographisches Rundschau 38,1:20-29.

Guillamas y Galiano, F. (1885): Historia de Sanlúcar de Barrameda. Madrid; side 430-433.

Menanteau, L. (under trykning): Los Paisajes sanluceños y su evolución histórica.

Valverde Alvarez, J. (1959): El paisaje y los modos de vida en Sanlúcar de Barrameda. Geographica: 71-80.

Junta de Andalucía, Agencia de Medio Ambiente (1987): Donana y su entorno – Mosaico de imágenes del satélite, Sevilla.

Servizio Geografico National (S. G. del Ejercito): 1/25.000 no. 1047 cuarto I, div. udg.

Undersøgelser af kysten ved Danmarks ældste handelsplads, "Lundeborg" – foreløbig meddelelse

Merete Binderup

I 1986 fandt man – ved Lundeborg på SØ-Fyn – resterne af Danmarks ældste handelsplads. Pladsen ligger i en region af Danmark, som længe har været kendt for sine store koncentrationer af rige jernalder-guldfund, såvel inde i landet som langs kysten. Lundeborg-lokaliteten ligger helt ned til kysten, omkring udløbet af Tange Å. Strandvolde har afspærret ådalen, som nu er opfyldt af tørvedannelser. Indlejret i tørven er konstateret et kompakt lag af finkornede sedimenter, som tydeligvis er afsat på et tidspunkt, hvor store dele af ådalen stod under vand. Et væsentligt led i de geomorfologiske undersøgelser på stedet har været at afklare, hvorvidt der har eksisteret en naturhavn i ådalen, og om den i så fald har været samtidig med handelspladsen.

KULTURELLE OG LANDSKABSMÆSSIGE PERSPEKTIVER

Det sydøstlige Fyn, omkring byen Gudme og kyststrækningen øst herfor har længe haft bevågenhed i arkæologiske kredse. "Gudme" er kendt som en rig bygd fra jernalderen og for mange rige skattefund; "Møllegårdsmarken" er med sine ca. 2500 jernalder-urnegrave den største udgravede urnegravplads i Danmark; ved "Broholm" er gjort landets næststørste samlede guldfund (på 4.1 kg), og også i "Hesselager Fredskov" er der gjort rige guldfund (Thomsen, 1986).

Langs kysten tegner lokaliseringmønsteret i et antal jernalder-guldfund et spændende billede, hvis mulige relationer til havne og søfart i romersk og germansk jernalder allerede blev påpeget af Crumlin-Pedersen i 1985. De nævnte lokaliteter er afbildet på fig. 1.

Fundene koncentrerer sig omkring "Lundeborg", "Vigen" og "Elsehoved". Disse lokaliteter menes – på grundlag af foreløbige undersøgelser af topografien og fordelingen af de geologiske jordartstyper – tidligere at have udgjort beskyttede naturhavne. Lokaliteterne fremtræder med koncentrationer af jernalder-guldfund, som ikke kendes fra den øvrige del af den SØ-fynske kyststrækning.

Fælles for lokaliteterne er endvidere, at de er beliggende øst og nedenfor det højtliggende morænelandskab, - og dermed i læ for alle vinde fra vestlige retninger. Søværts kysten ligger et grundt, kystparallelt område, der fra Langeland fortsætter i nordlig retning og yder betragtelig læ på kysten for bølger kommende fra NØ-, Ø- og SØ-lige retninger. Landskabet omkring lokaliteterne yder således god beskyttelse for de aktiviteter, som har fundet/finder sted ved kysten.

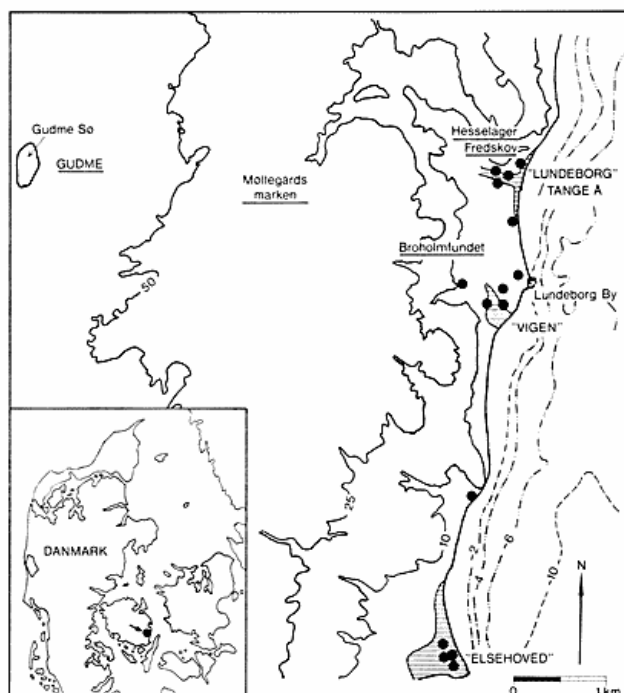

Fig. 1. Oversigt over fordelingen af jernalder-guldfund langs kysten, som de er afsat på Nationalmuseets sognebeskrivelse-skort (indtil 1984, hvorfor de nyere detektor- og udgravningsfund ikke er inkluderet). Koncentrationerne samler sig omkring Lundeberg, Vigen og Elsehoved. Der er ligeledes angivelse af de øvrige lokaliteter, der er nævnt i teksten.

Lokaliteterne adskilles af fundtomme moræneforbjerge med foranliggende abrasionsflak. Stranbredden er generelt smal (2-5 m) og sandet. Det indre strandplan er jævnt og svagt hældende (1-2 %), leret og stenet ved forbjergene og med sandet koncentreret i 3-5 revler i de svagt udformede bugter. Den overvejende materialetransportretning er fra nord mod syd.

Nærværende skrift omhandler kun de foreløbige undersøgelser fra Lundeberg-lokaliteten. Undersøgelserne ved Vigen og Elsehoved er endnu langt fra fyldestgørende, hvorfor disse først publiceres ved en senere lejlighed.

For at forstå omfanget af den intense aktivitet, der i jernalderen har præget selve kysten og det umiddelbare bagland ved Lundeberg – i hvilket lys de foreløbige undersøgelser skal ses – er det nødvendigt først at give et kort resumé af de sidste 3 års udgravninger; de væsentligste af de mange fund, og ikke mindst de foreløbige tolkninger af disse.

Lokaliteten "Lundeberg"

Lokaliteten "Lundeberg" ligger ca. 600 m nord for Lundeberg by, helt ud til kysten, og i direkte tilknytning til Tange Å's udløb. Nu er åens løb fikseret i øst-vestlig retning, men åen har tidligere udformet en 100-160 m

bred ådal, som opdeler morænen i et nordligt og et sydligt parti. I det nordlige moræneparti er udformet en gammel, men nu tilgroet og inaktiv kystklint. Det sydlige moræneparti falder derimod svagt og jævnt fra baglandet og ud til det marine forland. Forlandet er et strandvoldskompleks, der adskiller såvel morænepartierne, som ådalen fra den nuværende kystlinje. I jernalderen har overfladen af det sydlige moræneparti været indtil en meter lavere, end det er nu, fordi man i 1600-tallet havde placeret et teglværks ælteplads lige ovenpå jernalderlaget. Efter teglproduktions ophør planeredes den enorme lermasse ud over kulturlaget og har samtidig "konserveret" dette (Thomsen, 1986).

Udgravningerne

De arkæologiske udgravninger ved Lundeberg, i morænen syd for åen, blev påbegyndt i januar 1986. I forbindelse med anlægsarbejde på en ny spildevandsledning var man ved at grave sig gennem det sen-middelalderlige teglværk. Fundet af teglværket var i sig selv vigtigt, men hvad der kom som en større overraskelse var, at teglværket var anlagt ovenpå et tykt kulturlag fra 3. og 4. århundrede e.Kr. (Yngre Romersk Jernalder).

Kulturlaget, hvis mægtighed måler op til 80 cm, er et næsten strukturløst, sortbrunt lag med et højt indhold af trækulstøv og mørktfarvet sand. Teglstenslaget og kulturlaget adskilles (på morænen) af en pløje- eller vækstfase, og under kulturlaget ses endnu et vækstlag (Thomsen, 1986).

Hvor der – ved boringer, sonderingshuller og egentlige profilgrøfter i strandvoldene – er konstateret jernalderkulturlag, er det derimod vanskeligere at tolke og sammenkoble stratigrafien over større strækninger. Dette hænger selvfølgelig sammen med, at strandvoldene såvel i jernalderen som senere gentagne gange har været udsat for erosion og nye pålejninger.

Efterhånden som udgravningen i foråret 1986 skred frem, blev man klar over, at udbredelsen af kulturlaget var væsentligt større end først antaget. Udgravningerne blev derfor fortsat i 1987 og -88. Endnu en lang felt sæson er planlagt i 1989, og det vil formentlig ikke blive den sidste.

Fund og tolkninger

Et kort resumé af de foreløbige, overordnede resultater fra de sidste tre års udgravninger kan sammenfattes i følgende:

Det samlede Lundeberg-kompleks, som uden afbrydelse indbefatter morænen syd for Tange Å, flere af strandvoldene mellem ådalen og den recente kyst, samt morænen nord for åen, måler mindst 800 m langs kysten og strækker sig ca. 20 - 100 m ind i landet (Jansen et al., 1988). Pladsens udstrækning har formentlig været større end det areal, der nu omfatter kulturlaget; men dele af dette – specielt oppe på morænen – er blevet pløjet væk, mens det senere henlå som ager (Hardt, 1988).

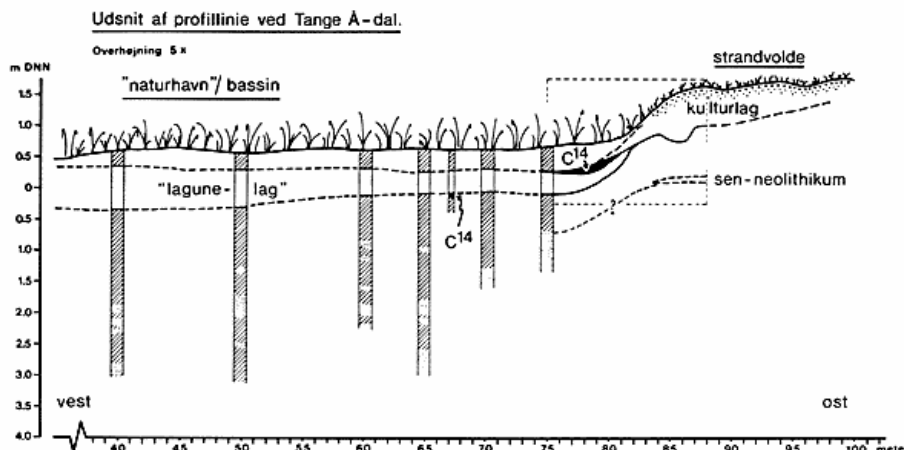

Fig. 2. Udsnit af profilinje omkring overgangen strandvolde/bassin. I bassinet (Tange Å-dal) er tørvedannelserne angivet med skråråbning, og de sandede horisonter med priksignatur, medens lagunelaget fremtræder uden signatur, men afgrænset af to stiplede linjer. Mellem 79 og 83 m kiler lagunelaget op og forsvinder. På strandvolden er angivet den nedre grænse for kulturlaget. Det fremgår, at der er en nær kobling mellem hhv. kultur- og

lagunelag. Bålpladsen er vist som en massiv, sort linse. De 2 prøver til C-14 analyse er ligeledes vist. Det stiplede rektangel angiver, hvor en 13 x 2 x 2 m stor grøft blev gravet i 1988. Overgangszonen mellem strandvoldene og tørvebassinet er meget kompleks, hvorfor den ikke her er angivet eller beskrevet i detaljer. Kun placeringen af et enkelt lag – det meget grovkornede sen-neolithiske kulturlag – er vist.

Oldsagsmaterialet i kulturlaget vidner om tilstedeværelsen af en række specialiserede håndværk: snedkere, tømrere, metalstøbere, bronze-, sølv- og ravsmede, glasperlemagere, grov- og klejnsmede m.v.

Andre dele af fundmaterialet: vægtstang og vægtlodder (til afvejning af betalingsmidler), klippeguld, romerske denarer og skår af romerske drikkeglas er vigtige indicier for handel og udveksling af varer (Thomsen, 1987).

Deres arbejdspladser, værkstedshytterne, er der ligeledes spor af. Det er dog stadig uvist, om der til handelspladsen er knyttet en egentlig boplads, eller om denne skal søges længere inde i landet, i så fald formentlig ved Gudme.

Botaniske undersøgelser, af forkullede makropollen fra kulturlaget støtter tolkningen af en handels- fremfor en boplads, da frø og frugter fra afgrøder og fødeplanter kun er ringe repræsenteret. Derimod er der – i det for øvrigt store antal forskellige plantearter – flere plantepollen til stede, som er de tidligst fundne i Danmark. Heraf er enkelte næsten helt sikkert indført til Danmark via Lundeborg med handelsskibe fra Syd- og Centraleuropa (Robinson, 1988).

Handelspladsen har været anvendt gennem en anselig periode. Som nævnt dateres kulturlaget på morænen syd for åen primært til 3. og 4. århundrede e.Kr., men oldsagsmaterialet fra det nordlige moræneparti vidner om kontinuerlig aktivitet på pladsen fra det 4. og helt frem til slutningen af 8./begyndelsen af 9. århundrede e.Kr., d.v.s. tidlig Vikingetid (Jansen et al., 1988). Selv om materialet generelt afspejler de samme aktiviteter på hele pladsens udstrækning, kan det dog ikke udelukkes, at der i løbet af

perioden har fundet ændringer sted i pladsens struktur og funktion (Hardt, 1988; Jansen et al., 1988).

Væsentligst for igangsættelsen af landskabs- og kystundersøgelserne har dog været fundet af klinknagler (skibsnagler). Deres antal beløb sig i 1987 til omkring 1200 stykker, både hele og halve, halvfabrikata og ofte med tegn på reparation. Det er de ældste skibsnagler fundet i Skandinavien, og de dokumenterer såvel skibenes tilstedeværelse som skibsreparationer på pladsen (Thomsen, 1987). Et ikke uvæsentligt fund, når det tages i betragtning, at man kun har kendskab til ganske få skibe fra de første århundreder e.Kr.

Fundet af skibsnaglerne kombineret med den bassinagtige struktur af ådalen inspirerede umiddelbart til at tolke ådalen som en jernalder-naturhavn. Hertil kunne skibene sejle eller blive trukket via åudløbet, og i havnen kunne skibsbygning og/eller reparationer finde sted. Hvis dette har været tilfældet, måtte der under (eller indlejret i) det tørvedække, der nu udfylder ådalen, findes sedimentære aflejringer, som kunne bekræfte denne formodning. De sedimentære aflejringer ville i så fald – enten alene eller i kombination med den tilstedeværende fauna – kunne afsløre, om der har været tale om en opstemning af Tange Å, om det har været en brakvandet lagune delvis i læ bag strandvoldene, eller om bassinet kun har eksisteret som en lille havbugt/fjordmunding på et så tidligt tidspunkt, at det har ligget forud for strandvoldsdannelse; og dermed også langt forud for jernalder-aktiviteterne på stedet.

Feltarbejde og resultater, 1987 og -88

I løbet af en kortvarig, rekognosceringsmæssig undersøgelse på lokaliteten i sommeren 1987 blev der etableret og opmålt et profil på tværs af strandvoldene og ud i ådalen. Den hér omtalte del af profilet er gengivet i fig. 2.

Ved sonderingsboringer i tørvebassinet vest for den inderste strandvold blev der kun 30-40 cm under overfladen mødt et meget kompakt, finkornet lag, som også kunne konstateres i flere efterfølgende boringer længere ude i bassinet. Hver gang med overgrænsen til tørven i omtrent samme niveau: ca. +0.3 m. DNN. Det pågældende lag benævnes "lagune-laget", uanset om det stadig er uvist, hvorvidt der er tale om en lagune-aflejring i ordets gængse forstand.

Et hul blev gravet for foden af strandvolden for en nærmere iagttagelse af lagunelaget og stratigrafien omkring det. Mellem det øvre tørvedække og lagunelaget fandtes et ca. 15 cm mægtigt lag af trækul, ildskørnede og ildsprængte sten – tydeligvis resterne af en bålplads. Grænsen mellem lagunelaget og bålpladsen var skarp; i modsætning til den nedre grænse for lagunelaget. Her sås en 5-10 cm glidende overgang til et velomdannet tørvedække af godt 1/2 meters mægtighed.

Længere nedadtil veksler sandlinser med tynde tørvehorisonter. Lignende spredte sandlinser blev også konstateret i boringerne i tørvebassinet – men niveauerne varierer så meget, at det ikke umiddelbart er muligt at følge de enkelte lags horisontale udbredelse. Den nedre grænse for tørven i bassinet er endnu ikke nået i de indtil 4 meter dybe boringer.

Lagunelaget er som nævnt meget massivt og finkornet. En teksturanalyse af sedimentet gav følgende værdier: ca. 40 % ler, 17 % silt og 43 % sand (af en middeldkornstørrelse på 392 μ m). Værdierne er dog kun et udtryk for den gennemsnitlige kornstørrelsesfordeling i lagunesedimentet, idet der senere hen – i flere af boringerne – er konstateret mere sandede subhorisonter af overvejende mellemkornet sand, indlejret i selve lagunelaget. Indholdet af organisk stof er svagt, det udgør kun ca. 7 %. Der er således tale om et sediment tydeligvis afsat i et meget stillestående vandmiljø, med et ringe indhold af vækster. Det er uvist, hvilken vanddybde, sedimentet er afsat i, men den skal formentlig søges et sted mellem 20 cm og maksimalt 1 m. De vekslende kornstørrelser ned gennem sedimentet lader formode, at der også har været tale om vekslende vandstande/energi-niveauer i løbet af den periode, sedimentet er blevet afsat.

Tolkning og tidsfæstelse af bassin-/lagune-fasen

Der er ikke fundet nogen former for makro-/subfossiler, som kunne give et fingerpeg om saliniteten af det vand, der har afsat sedimentet. Der er heller ikke fundet foraminiferer, men derimod konstateret tilstedeværelse af diatomeer. Sidstnævnte er dog endnu ikke typificeret.

Indlejret i lagunelaget blev fundet nogle meget små (<1 cm) og stærkt vandrullede stykker keramik, som blev sendt til Thomsen (Svendborg og Omegns Museum) for en nærmere analyse. Disse var desværre for små til, at Thomsen kunne give en nøjagtigere datering/typificering end post-neolithikum, hvorfor de ikke var meget bevendt til en tidsfæstelse af lagune-fasen.

Der er også fundet bearbejdet flint indlejret i lagunelaget. Flinten kan være samtidig med jernalder-kulturlaget, men er desværre af en type, der har været fremstillet/ anvendt gennem en længere periode, hvorfor disse heller ikke kan datere laget.

I eftersommeren -88 blev det besluttet at udtage en prøve af lagunelaget til pollenanalyse. Håbet var, at man på grundlag af en oversigt over de tilstedeværende planter ville kunne slutte sig til saliniteten af det miljø, de havde groet i – og dermed også til saliniteten af det bassin, der afsatte lagunelaget. Desværre er kvaliteten af de bevarede pollen yderst ringe, hvilket har vanskeliggjort og forsinket tolkningsarbejdet (Robinson, 1989; pers. comm.). De resultater, der foreligger på nuværende tidspunkt, er ikke entydige m.h.t. saliniteten, derimod lader det til, at de – når de er færdigbearbejdede – vil bibringe tolkningen af det miljø, der i jernalderen har omgivet lokaliteten, andre værdifulde oplysninger.

Da alle ovennævnte forsøg på at datere lagunelaget/bassinfasen slog fejl, blev det – i foråret 1989 vedtaget at ansøge Nationalmuseet om C-14-dateringer af lagunelaget. En prøve af tørven, som ligger umiddelbart under, og en prøve af den trækulsforekomst, der direkte overlejrer lagunelaget, blev godtaget og sendt til C-14 laboratoriet, hvorfra analyseresultaterne ventes at foreligge meget snart.

KONKLUSION OG FREMTID

Resultaterne af de arkæologiske undersøgelser ved Lundeberg har med al ønskelig tydelighed dokumenteret tilstedeværelsen af Danmarks ældste handelsplads. En lang række spørgsmål står stadig åbne, men vil formentlig kunne besvares i løbet af denne eller kommende felt sæson.

Hvorvidt der har eksisteret en egentlig naturhavn i Tange Å-dalen, om den har været samtidig med jernalderaktiviteterne, og om den i givet fald også har været sejlbar, er stadig uløste problemer.

Tilstedeværelsen af lagunelaget indlejret i tørvebassinet bekræfter teorien om, at der på et tidspunkt har været vand i bassinet. Tilbage står først og fremmest at datere bassin-fasen. Dernæst at få klarlagt, hvilken type bassin (ferskt/brakt/marint? dybdeforhold osv.) der har været tale om. Og endelig: hvordan er bassinet opstået? For at få svar herpå, er det nødvendigt at færdiggøre en række stratigrafiske, sedimentologiske og kemiske undersøgelser. Hvis det viser sig, at årsagen til bassinets dannelse

skal søges i, at havspejlet har stået højere end det nuværende, er det oplagt at forsøge en korrelation med andre kendte strandlinjeforskydningskurver, f.eks. fra det nordlige Falster.

Når Lundeberg-undersøgelsen er tilendebragt, står tilbage at inddrage resultaterne fra hhv. "Vigen" og "Elsehoved", og først da bliver det muligt at få et samlet indblik i det (kyst)landskab, der har omgivet jernalderens produktions- og handelsaktiviteter på stedet.

Efterskrift

Arkæologerne: P. O. Thomsen, N. Hardt og K. K. Michaelsen takkes varmt for deres hjælpsomhed og for mange inspirerende diskussioner ved Lundeberg. Ligeledes takkes botanikeren D. Robinson for de værdifulde pollenanalyser.

Referencer

- Hardt, N. (1988): "Glimt fra Lundeberg". Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1988, p. 20-30.
- Jansen, H. M. et al. (1988). "Undersøgelser-besigtigelser". Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1988, p. 110-113.
- Robinson, D. (1988): "Botaniske undersøgelser ved Lundeberg. i: En handelsplads fra 3. og 4. århundrede e.Kr." Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1988, p. 31-41.
- Thomsen, P. O. (1986): "Lundeberg I. Havn og handelsplads fra 3. og 4. århundrede e.Kr." Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1986, p. 12-50.
- Thomsen, P. O. (1987): "Undersøgelser af havn og handelsplads ved Lundeberg. En kort, foreløbig rapport fra undersøgelserne i 1987". Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1987, p. 17-29.

Den 26. Internationale Geografkongres, Sydney, Australien 1988

N. Kingo Jacobsen

Fig. 1. University of Sydney, Australia.

Den Internationale Geografunion (IGU) afholdt sin 26. internationale geografkongres i Sydney 21-26/8-88. Der var arrangeret 38 symposier og 25 ekskursioner. I alt ca. 1500 geografer deltog.

Symposierne var meget velorganiserede, og en tak bør udtrykkes til såvel New Zealand som værtslandet Australien.

Geografkongressen blev på festlig vis åbnet i Operahuset i Sydney. Her blev det gennemgående tema en stærk opfordring til at lade den kommende periode dominere af geografisk deltagelse i det forestående internationale forskningsarbejde IGBP: International Geosphere-Biosphere Program on Global Change.

1) Generalforsamlingen blev afholdt i 3 sessioner, og der var deltagelse af 51 lande. Indledningsvis blev der afgivet rapport såvel fra præsident, generalsekretær som kasserer, og en ny finanskomité valgtes. Det blev vedtaget at forhøje kontingentet fra US\$ 275 til US\$ 325 pr. kategori-point. Associerede medlemslandes kontingent blev forhøjet fra 60 til 70 US. Der er i alt 81 registrerede medlemslande og 10 associerede lande. Der eksisterer kategorierne I-X med variationer fra 1-25 betalingsenheder. Danmark er i kategori III (3 enheder), dvs. med et årskontingent på US\$ 975.

2) Professor R. Fuchs, USA, blev valgt til præsident for den nye 4 års periode 1988-92. Professor L. Kosinski, Canada, blev genvalgt til generalsekretær og kasserer, og der valgtes til præsidiet herudover 7 vicepræsidenter: E. Dalmasso (Frankrig), G. Enyedi (Ungarn), M.-T. Gutier-

skal søges i, at havspejlet har stået højere end det nuværende, er det oplagt at forsøge en korrelation med andre kendte strandlinjeforskydningskurver, f.eks. fra det nordlige Falster.

Når Lundeberg-undersøgelsen er tilendebragt, står tilbage at inddrage resultaterne fra hhv. "Vigen" og "Elsehoved", og først da bliver det muligt at få et samlet indblik i det (kyst)landskab, der har omgivet jernalderens produktions- og handelsaktiviteter på stedet.

Efterskrift

Arkæologerne: P. O. Thomsen, N. Hardt og K. K. Michaelsen takkes varmt for deres hjælpsomhed og for mange inspirerende diskussioner ved Lundeberg. Ligeledes takkes botanikeren D. Robinson for de værdifulde pollenanalyser.

Referencer

- Hardt, N. (1988): "Glimt fra Lundeberg". Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1988, p. 20-30.
- Jansen, H. M. et al. (1988). "Undersøgelser-besigtigelser". Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1988, p. 110-113.
- Robinson, D. (1988): "Botaniske undersøgelser ved Lundeberg. i: En handelsplads fra 3. og 4. århundrede e.Kr." Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1988, p. 31-41.
- Thomsen, P. O. (1986): "Lundeberg I. Havn og handelsplads fra 3. og 4. århundrede e.Kr." Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1986, p. 12-50.
- Thomsen, P. O. (1987): "Undersøgelser af havn og handelsplads ved Lundeberg. En kort, foreløbig rapport fra undersøgelserne i 1987". Årbog for Svendborg og Omegns Museum 1987, p. 17-29.

Den 26. Internationale Geografkongres, Sydney, Australien 1988

N. Kingo Jacobsen

Fig. 1. University of Sydney, Australia.

Den Internationale Geografunion (IGU) afholdt sin 26. internationale geografkongres i Sydney 21-26/8-88. Der var arrangeret 38 symposier og 25 ekskursioner. I alt ca. 1500 geografer deltog.

Symposierne var meget velorganiserede, og en tak bør udtrykkes til såvel New Zealand som værtslandet Australien.

Geografkongressen blev på festlig vis åbnet i Operahuset i Sydney. Her blev det gennemgående tema en stærk opfordring til at lade den kommende periode dominere af geografisk deltagelse i det forestående internationale forskningsarbejde IGBP: International Geosphere-Biosphere Program on Global Change.

1) Generalforsamlingen blev afholdt i 3 sessioner, og der var deltagelse af 51 lande. Indledningsvis blev der afgivet rapport såvel fra præsident, generalsekretær som kasserer, og en ny finanskomité valgtes. Det blev vedtaget at forhøje kontingentet fra US\$ 275 til US\$ 325 pr. kategori-point. Associerede medlemslandes kontingent blev forhøjet fra 60 til 70 US. Der er i alt 81 registrerede medlemslande og 10 associerede lande. Der eksisterer kategorierne I-X med variationer fra 1-25 betalingsenheder. Danmark er i kategori III (3 enheder), dvs. med et årskontingent på US\$ 975.

2) Professor R. Fuchs, USA, blev valgt til præsident for den nye 4 års periode 1988-92. Professor L. Kosinski, Canada, blev genvalgt til generalsekretær og kasserer, og der valgtes til præsidiat herudover 7 vicepræsidenter: E. Dalmasso (Frankrig), G. Enyedi (Ungarn), M.-T. Gutier-